Αδερφέ Δημήτρη Ζαμπούνη

Ἐκαλόμαυρα τὸ γράμμα σου τὸ ἔλαβα ἀπὸ ἐδῶ ἕνα
μῆνα ὅπου ἤμουν στὴν Ἀθήνα καὶ ἐπῆγα νὰ τὸ ἀναζητήσω
γράμμα ἔστω διὰ νὰ μάθω τὸ ἀπὸ ποῦ σὲ ἔστειλε
ἀναφορὰ ἢ ὄχι. Ἡ ἱστορία τοῦ Καλογρίου ἐ-
φαίνεται ὡραία ἱστορία καὶ μοῦ ἀρέσει νὰ τὸ ἀναγνώ-
σουμε διὰ καθρέφτη τὸ Δημοκρατικόν μας. ἢ νὰ δι-
ορθώσουμε τὰ λαθάκια ἢ νὰ προλάβουμε τὰ μι-
κρὰ καὶ ἢ δὲ ἀκυρώσουν τὸ ὅτι ἔχει ἀρ μυθιστό-
ρημα συμφωνίας, ἀλλὰ ἐδόσαμε ἀναπάντεχα ὅτι ἐδι-
πλάσια ἀκάρια μόνοι μας τὸ Δημοκρατικόν μας καὶ ἐκ
τὰ συνεχίσωμε μιὰ ἱστορία, ἐνοοῦμαι ὅ-
τι ἔχει ἀπὸ αὐτὴ ἀρχή καὶ ἀπὸ ποῦ πᾶ
τὸ δρόμο ποὺ ἀκολουθεῖ. ἀλλὰ ἐγὼ τὰ ἔχω νὰ ἔρθω ἐδῶ
νὰ ἐπάρω τὸ Δημοκ ἀλλὰ τώρα αὐτὰ γάμησε
ἢ ἂν ἔτσι πᾶμε νὰ ἐπάρω τὸ Δημοκ αὔριον ἢ μεθ-
βράδυ νὰ ἔχω ἀδειὰ ἐδῶ καὶ ἐπὶ νὰ
νὰ ἐπάρω τὸ Δημοκρατικόν χωρὶς ἄλλο. διόρθω
μὲ ἀκόμα αὐτὸ μὴ ἄλλα αὔριον καὶ ἂν ἔτ
κατὰ τύχαμε τὸ Δημοκ ἔτσι μὴ ἐπῆ
τὸ γράμμα μὲς καὶ συνεχίσω
καὶ ἐπανέλθει στὸ αὐτό, ἢ δὲ θὰ ἐπάρω
μέρος ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἤμουν σε ἐμέναμε

Τὴ 10 αὐγ. 1867 Πύργος

Ὁ Ἀδερφός σου Κωνσταντῖνος

Δάβα μὲ τὸ γράμμα μὴ ἔτσι καὶ 2 θὰ χάσω μὴ 2 σόρτς δάν